

valget har faaet tilstillet over disse Gaardes Drift, viser det sig, at de ikke har givet et Par Hundrede Tusinde Kroner i Overskud, som man jo skulde vente efter de udmærkede Resultater, det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) mener man kan naa. For øvrigt er det tilsendte Regnskab meget vanskeligt at finde ud af, men i hvert Fald staar der, at disse to Gaarde har givet et Nettooverskud paa ca. 32.000 Kr. For næste Aar budgetteres Overskuddet kun til 20.000 Kr., hvilket forklarer ved, at der skal opføres nogle nye Bygninger paa den ene af Gaardene. Der er ogsaa i Gaar blevet talt en Del om disse to Gaardes Regnskab, men jeg maa sige for mit Vedkommende, at jeg ikke kan finde ud af det. Saa vidt jeg kan skønne af den Statusopgørelse, der er foretaget, har Gaardene givet et reelt Driftsunderskud paa 50.000 Kr. Driftsoverskuddet paa de 32.000 Kr. fremkommer kun derved, at Værdien af Bygninger og Besætning er skrevet op med over 90.000 Kr. Det er altsaa kun ved at regne med en Forbedring af Gaardene paa noget over 90.000 Kr., at der fremkommer et Driftsoverskud paa 32.000 Kr. Men selv om dette nu er rigtigt, viser dette Regnskab dog, at dette Landbrug ikke giver et saa overordentlig godt Grundlag for en ny Skatteudskrivning.

Det ærede Medlem anbefalede derefter Landbruget at føre Regnskab. Ja, det kan være meget godt, men saa skulde dog Staten give et godt Eksempel med sine Regnskaber, men Regnskabet for de to her nævnte Gaarde er vanskeligt at finde ud af for almindelige dødelige. Man kan dog vel ikke vente, at den almindelige Befolkning paa Landet skulde være i Stand til at opstille et bedre og mere let forstaaeligt Regnskab end den Mand, Staten har antaget til at føre Regnskab over disse to Gaarde. Hvis den almindelige Befolknings Regnskaber blev lige saa misvisende som Statens Regnskaber i dette Tilfælde, vilde man ikke faa noget væsentligt Udbytte ved at indføre tvungen Regnskabsføring for Landbruget.

Jessen: Der er paa § 2. Konto A. II. B. opført et Forslag om en Bevilling paa 75.000 Kr. til Tilvebringelse af Opholdslokaler m. v. for Maskinpersonalet paa Masned Sund Station. Jeg vil bringe den højtærede Minister for offentlige Arbejder en Tak for denne Bevilling, og jeg haaber, at den maa blive vedtaget. Den Foranstaltning, som skal opnaas ved denne

Bevilling, er nemlig i høj Grad tiltrængt. Jeg tillod mig i Fjor ved første Behandling af Finansloven at skildre de overordentlig slette Forhold, hvorunder dette Maskinpersonale maatte leve. Deres Opholdslokaler var og er fremdeles meget elendige; de maa staa og klæde sig om inde i Lokomotivremisen, hvor de ikke blot er udsatte for Støv og Røg og Aske o. s. v., men hvor der oven i Købet kommer kvindelige besøgende med Mad til deres Mænd. De har deres Tøj hængende i aabne Skabe, hvor det bliver tilsnævset, saaledes at det næsten ikke kan bruges. Jeg glæder mig derfor i høj Grad over, at dette Forslag til en Bevilling er blevet opført, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister at gøre Brug af den saa hurtigt som paa nogen Maade muligt, saa at de uheldige Forhold dernede snarest kan blive afhjulpet. Forholdene er nemlig nu daarligere, end de var i Fjor. Personalet er blevet forøget, og derved er Tilstanden selvsagt blevet daarligere; der er ikke noget Sted, hvor de kan opholde sig i deres Eritid. Depotarbejderne har end ikke en Stue, hvor de kan sidde og spise deres Mad, de maa sidde og spise den i Lokomotivremisen, hvor Lokomotiverne bliver rensset for Aske o. s. v., saa at der er en saadan Støv og Røg, at de daarlig kan faa Maden i Munden, uden at den bliver tilsnævset.

Jeg fremdrog ligeledes i Fjor de slette Forhold, hvorunder Stationspersonalet i Masned Sund lever, og det glæder mig nu at kunne notere, at disse Mennesker har faaet bedre Opholdslokaler, saaledes at de i hvert Fald kan sidde ned og spise deres Mad, hvad de ikke kunde tidligere. Jeg takker den højtærede Minister for, at min Henstilling i Fjor har hjulpet, og haaber altsaa paa, at ogsaa Maskinpersonalets Forhold i en meget nær Fremtid maa blive forbedret.

Der er derimod et andet Forhold i min Valgkreds, som jeg ikke er i Stand til at takke Ministeren for offentlige Arbejder for. Ved Klintholm paa Møn er der en saakaldet „Havn“, en privat Anløbsplads, som ejes af Klintholm Gods. Fiskerne dernede siger, det er en temmelig stor Overdrivelse at kalde dette Anløbssted for en Havn; i godt Vejr kan Indløbet ganske vist nok forceres, men i Storm er det meget vanskeligt, ja ofte umuligt, i hvert Fald for de lidt større Baade, at komme ind, og saa maa de gaa andetsteds hen, f. Eks. til Stubbekøbing, for at søge Læ. Bolværksplads er der ikke noget af i Hav-